

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD

av den 15 juli 1996

på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen om åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet

(96/443/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT OM FÖLJANDE GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av artikel K.3.2 b i Fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av Konungariket Spaniens initiativ, och

med beaktande av följande:

Medlemsstaterna anser att fastställande av regler för åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet är en fråga av gemensamt intresse, särskilt i enlighet med artikel K.1.7 i fördraget.

Hänsyn bör tas till de slutsatser om rasism och främlingsfientlighet som antogs av Europeiska rådet på Korfu den 24—25 juni 1994, i Essen den 9—10 december 1994, i Cannes den 26—27 juni 1995 och i Madrid den 15—16 december 1995.

Den rådgivande kommission mot rasism och främlingsfientlighet som inrättades vid Europeiska rådet på Korfu har antagit rekommendationer.

Trots de ansträngningar som medlemsstaterna gjort under senare år har brott som rör rasism och främlingsfientlighet fortsatt att öka.

Rådet oroar sig över de skillnader som finns mellan vissa strafflagstiftningar i fråga om påföljder för vissa beteenden som innebär rasism och främlingsfientlighet, vilka utgör hinder för internationellt rättsligt samarbete.

Rådet erkänner att ett internationellt samarbete mellan samtliga stater, inklusive dem som internt inte har berörts av rasism eller främlingsfientlighet, är nödvändigt för att förhindra att de som begår dessa överträdelser kan dra fördel av det faktum att handlingar som innefattar rasism och främlingsfientlighet klassificeras olika i olika stater genom att de kan förflytta sig från ett land till ett annat för att undgå rättsliga åtgärder eller undvika straffverkställighet och på detta sätt ostraffat fortsätta med sina handlingar.

Rådet framhåller att rätten till yttrandefrihet medför skyldigheter och ansvar, bland annat respekt för andras rättigheter i enlighet med artikel 19 i FN:s internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter av den 19 december 1966.

Rådet är fast beslutet att, i överensstämmelse med den gemensamma humanitära traditionen, särskilt säkerställa iakttagandet av artiklarna 10 och 11 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950.

Rådet önskar fortsätta med det arbete som har påbörjats under 1994 inom ramen för avdelning VI i fördraget i fråga om straffrättsliga aspekter av kampen mot rasism och främlingsfientlighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

- A. För att underlätta kampen mot rasism och främlingsfientlighet skall varje medlemsstat förbinda sig att, i enlighet med förfarandet i avdelning II, säkerställa ett effektivt rättsligt samarbete när det gäller överträdelser som har sin grund i följande slag av beteenden samt, om detta samarbete så skulle kräva, antingen vidta åtgärder för att göra sådana beteenden straffbara eller, om detta inte är möjligt och i väntan på att nödvändiga bestämmelser antas, göra undantag från principen om dubbel straffbarhet för sådana beteenden:
- Offentlig uppmaning till diskriminering, våld eller rashat mot en grupp personer eller mot en medlem av en sådan grupp som särskiljs med hänvisning till hudfärg, ras, religion eller nationellt eller etniskt ursprung.
 - Offentligt urskuldande, i syfte att främja rasism och främlingsfientlighet, av brott mot mänskligheten och kränkningar av mänskliga rättigheter.

- c) Offentligt förnekande av de brott som preciseras i artikel 6 i Internationella militärtribunalens stadgar, som är bifogade Londonöverenskommelsen av den 8 april 1945, i den mån det inbegriper ett föraktfullt eller nedvärderande beteende mot en grupp personer som särskiljs med hänvisning till hudfärg, ras, religion eller nationellt eller etniskt ursprung.
- d) Offentlig spridning eller distribution av skrifter, bilder eller annat material som innehåller uttryck för rasism eller främlingsfientlighet.
- e) Deltagande i grupper, organisationers eller förningars verksamhet som innefattar diskriminering, våld eller rasistiskt, etniskt eller religiöst hat.
- B. I fråga om utredningar och/eller förfaranden på grund av överträdelser som har sin grund i de slag av beteenden som anges i punkt A, skall varje medlemsstat, i enlighet med avdelning II, förbättra det rättsliga samarbetet inom följande områden och vidta lämpliga åtgärder för att
- a) beslagta och konfiskera skrifter, bilder eller annat material som innehåller yttringar av rasism eller främlingsfientlighet och som är avsedda att spridas offentligt, om sådant material har erbjudits allmänheten på en medlemsstats territorium,
- b) erkänna att de slag av beteenden som förtecknas i punkt A inte bör betraktas som politiska brott som kan rättfärdiga att en begäran om inbördes rättshjälp inte tillmötesgås,
- c) ge information till en annan medlemsstat, så att denna i enlighet med sin egen rätt kan inleda rättsliga förfaranden eller konfiskation i de fall då det framgår att skrifter, bilder eller annat material som innehåller uttryck för rasism eller främlingsfientlighet lagras i en medlemsstat för att distribueras eller spridas i en annan medlemsstat,
- d) inrätta kontaktpunkter i medlemsstaterna, vilka skulle ha till uppgift att samla och utbyta information som kan vara till nytta vid utredningar och förfaranden mot brott som har sin grund i de slag av beteenden som förtecknas i punkt A.
- C. Ingenting i denna gemensamma åtgärd får tolkas så att de förpliktelser medlemsstater kan ha till följd av nedanstående internationella instrument påverkas. Medlemsstaterna skall genomföra denna gemensamma åtgärd i överensstämmelse med sådana förpliktelser och skall då hänvisa till definitionerna och principerna i dessa instrument:
- Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950.
 - Konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, som den ändrats genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.
 - FN:s konvention om folk mord av den 9 december 1948.
 - Den internationella konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering av den 7 mars 1966.
 - Genèvekonventionerna av den 12 augusti 1949 samt protokoll I och II av den 12 december 1977 till dessa.
 - FN:s säkerhetsråds resolutioner 827(93) och 955(94).
 - Rådets resolution av den 23 november 1995 om skydd av vittnen inom ramen för kampen mot den organiserade internationella brottsligheten⁽¹⁾, om vittnen blivit kallade i en annan medlemsstat när det är fråga om rättsliga förfaranden mot de slag av beteenden som avses i punkt A.

AVDELNING II

Varje medlemsstat skall överlämna lämpliga förslag om genomförande av denna gemensamma åtgärd till de behöriga myndigheterna för övervägande i syfte att anta dem.

Rådet skall senast till utgången av juni 1998 bedöma huruvida medlemsstaterna uppfyller de förpliktelser som följer av denna gemensamma åtgärd, med beaktande av de bifogade förklaringarna.

Denna gemensamma åtgärd samt de bifogade förklaringarna, som har godkänts av rådet och som inte påverkar tillämpningen av denna gemensamma åtgärd för andra medlemsstater än dem som berörs av förklaringarna, skall offentliggöras i den officiella tidningen.

Utfärdat i Bryssel den 15 juli 1996.

På rådets vägnar
D. SPRING
Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr C 327, 7.12.1995, s. 5.

BILAGA

FÖRKLARINGAR SOM HÄNVISAS TILL AVDELNING II

1. Den grekiska delegationens förklaring till avdelning I.B. b

"Grekland tolkar avdelning I.B b mot bakgrund av de bestämmelser i sin författning som förbjuder alla åtgärder riktade mot personer som står åtalade på politiska grunder."

2. Den franska delegationens förklaring till avdelning I.C fjärde strecksatsen

"Frankrike påpekar att tilläggsprotokoll I av den 8 juni 1977 till Genèvekonventionerna från 1949 inte kan åberopas mot Frankrike, eftersom landet varken ratificerat eller undertecknat detta instrument och det inte kan betraktas som ett uttryck för den internationella sedvanerätt som gäller vid väpnade konflikter."

3. Förenade kungarikets förklaring till avdelning I

"Förenade kungarikets delegation förklarar att Förenade kungariket, när Förenade kungariket tillämpar den gemensamma åtgärden och med beaktande av bestämmelserna i och de allmänna principerna för Förenade kungarikets straffrätt, kommer att tillämpa avdelning I.A a till e och hänvisningar till dessa, när beteendet i fråga är hotfullt, otillbörligt eller förolämpande och utförs med avsikt att väcka rashat eller troligtvis kommer att göra detta.

Detta skulle i enlighet med avdelningarna I.B och II innebära att de brittiska myndigheterna i fråga ges möjlighet att inom Förenade kungariket söka efter och beslagta skrifter, bilder och annat material som avses att spridas i en annan medlemsstat och troligtvis kommer att driva fram rashat där.

Om tillämpningen av denna förklaring medför problem kommer Förenade kungariket att samråda med de berörda medlemsstaterna för att finna en lösning på de uppkomna problemen."

4. Den danska delegationens förklaring till avdelning I

"Den danska delegationen förklarar att Danmark, när Danmark tillämpar den gemensamma åtgärden och med beaktande av bestämmelserna i och de allmänna principerna för den danska straffrätten, kommer att tillämpa avdelning I.A a till e och hänvisningar till dessa när beteendet i fråga är hotfullt, förolämpande eller kränkande."
